

по-рано приема, че дадена мярка не съставлява държавна помощ, тя може да започне такава процедура, ако първо проведе подробно предварително разследване, за да докаже защо предходният извод вече не се подкрепя. Освен това Комисията трябва да изложи доводите си по достатъчно ясен начин в своето решение за откриване на официална процедура. Alcoa твърди, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки, че Комисията е можела да започне официална процедура, без да проверява дали първоначалният анализ на решението от 1996 г. е станал невалиден. Предходният извод на Комисията, че мярката не представлява помощ, също повдига въпроса коя процедура следва да се приложи в случай, че Комисията реши да преразгледа въпроса и да започне официална процедура срещу въпросната мярка. От приложимите процесуални норми, както и от основните принципи на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания следва, че при такива обстоятелства трябва да се приложи процедурата по разглеждане на съществуващи помощи. Посочено е, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че при разследване на тарифите на Alcoa Комисията правилно се е основала на процедурата за нови помощи.

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (Chancery Division) (Patents Court) (Англия и Уелс) на 29 май 2009 г. — Synthon BV/Merz Pharma GmbH & Co KG

(Дело C-195/09)

(2009/C 193/10)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Ищец: Synthon BV

Ответник: Merz Pharma GmbH & Co KG

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли дадено разрешително „първо разрешително за пускане на пазара в Общността“, по смисъла на член 13 и член 19 от Регламент на Съвета (ЕИО) № 1768/92⁽¹⁾, ако е издадено въз основа на съобразена с Директива на Съвета 65/65/ЕИО⁽²⁾, национална разпоредба или е необходимо освен това да се установи, че предоставяйки въпросното разрешително националният орган се е ръководил от оценка на данни, така както се изисква според предвидената в тази Директива административна процедура?
- 2) По смисъла на член 13 и член 19 от Регламент на Съвета (ЕИО) № 1768/92 включва ли изразът „първо разрешително за пускане на пазара в Общността“ разрешителните, за които според националното право е било разрешено да съществуват

едновременно с разрешителен режим, съобразен с Директива на Съвета 65/65/ЕИО?

- 3) Попада ли в приложното поле на Регламент на Съвета (ЕО) № 1768/92, така както е определено в член 2, продукт, за който е разрешено да бъде пуснат на пазара за първи път в ЕИО без да премине през предвидената в Директива на Съвета 65/65/ЕИО административна процедура?
- 4) Ако не, невалиден ли е издаден във връзка с такъв продукт сертификат за допълнителна закрила?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 1768/92 на Съвета от 18 юни 1992 година относно създаването на сертификат за допълнителна закрила на лекарствените продукти (ОВ L 182, стр. 1, Специално издание на български език 2007 г., глава 13, том 11, стр. 130).

⁽²⁾ Директива 65/65/ЕИО на Съвета от 26 януари 1965 година относно сближаването на законите, подзаконови и административни разпоредби, свързани с лекарствените продукти (ОВ 22, стр. 369).

Преюдициално запитване, отправено от Съвета по жалбите на Европейските училища на 29 май 2009 г. — Paul Miles и др., Robert Watson Mac Donald/Генерален секретар на Европейските училища

(Дело C-196/09)

(2009/C 193/11)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Съвет по жалбите на Европейските училища

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Paul Miles и др., Robert Watson Mac Donald

Ответник: Генерален секретар на Европейските училища

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 234 от Договора за ЕО да бъде тълкуван в смисъл, че юрисдикция като Съвета по жалбите, създадена по силата на член 27 от Конвенцията за определяне на статута на Европейските училища⁽¹⁾, попада в приложното му поле и, при положение че се произнася като последна инстанция, е длъжна да сезира Съда?
- 2) При положителен отговор на първия въпрос трябва ли членове 12 и 39 от Договора за ЕО да бъдат тълкувани в смисъл, че възпрепятстват прилагането на система на заплащане като действащата в Европейските училища, доколкото тази система, макар да препраща изрично към системата, отнасяща се до длъжностните лица на Общността, не позволява изцяло да се вземе предвид, включително с обратен ефект, обезценяването на валута, водещо до загуба на покупателната способност за учителите, командирани от властите на съответната държава-членка?

3) При положителен отговор на втория въпрос може ли различно положение като установеното между от една страна, учителите, командировани в Европейските училища, чието възнаграждение е осигурено едновременно от националните им власти и от европейското училище, в което преподават, и от друга страна, длъжностните лица на Европейската общност, чието възнаграждение е осигурено изключително от последната, да обоснове с оглед на принципите, съдържащи се в посочените по-горе членове, и макар Уставът [на персонала, командирован в Европейските училища] да препраща изрично към Правилника за длъжностните лица на Европейските общности, обстоятелството, че обменните курсове, възприети за да се осигури равностойна покупателна способност, не са еднакви?

⁽¹⁾ ОВ L 212, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 16, том 1, стр. 16.

Преюдициално запитване, отправено от Augstākās tiesas Senāta (Република Латвия) на 4 юни 2009 г. — Schenker SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело C-199/09)

(2009/C 193/12)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Ищец: Schenker SIA

Ответник: Valsts ieņēmumu dienests

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 6, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 ⁽¹⁾ на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността да се тълкува в смисъл, че във връзка с молба за получаване на обвързваща тарифна информация трябва да се издаде обвързваща информация за идентични стоки със същото търговско описание, номер на артикул или друг отличителен, т.е. идентифициращ съответната стока, белег?

⁽¹⁾ ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3.

Жалба, подадена на 27 май 2009 г. от Комисията на Европейските общности срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (втори състав) на 10 март 2009 г. по дело T-249/06, Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), по-рано Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), по-рано Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-200/09 P)

(2009/C 193/13)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Комисия на Европейските общности (представители: H. van Vliet, C. Clyne)

Друга страна в производството: Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), по-рано Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), по-рано Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени точка 1 от диспозитива на решението,
- да отхвърли първоначалната жалба в нейната цялост,
- да осъди жалбоподателите в първоинстанционното производство да понесат съдебните разходи на Комисията, направени във връзка с подаването на настоящата жалба.

Правни основания и основни доводи

ПЪРВО ПРАВНО ОСНОВАНИЕ НА ЖАЛБАТА — прилагане на понятието за единен стопански субект при определянето на експортната цена

Комисията счита, че Първоинстанционният съд е допуснал две грешки при прилагане на правото, когато е посочил, че: „Според постоянната съдебна практика относно изчисляването на нормалната стойност, приложима по аналогия спрямо изчисляването на експортната цена, разпределянето на дейностите по производство и продажби вътре в рамките на една група, образувана от юридически обособени дружества, не променя факта, че става дума за единен стопански субект, който по този начин организира съвкупност от дейности, упражнявани в други случаи от единен от правна гледна точка субект“.

Първо, Първоинстанционният съд е допуснал грешка, като не е изложил каквито и да е мотиви относно причината за прилагане на така нареченото понятие за единен стопански субект по аналогия и спрямо определянето на експортната цена при изчисляването на дъмпинга.